

ר"ת	יציאה	כניסה
18:34	17:54	16:41
18:30	17:56	16:55
18:30	17:54	16:47
18:34	17:57	17:01

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת תרומה • ד' אדר א' תשפ"ב • גליון 758

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

ולכן גם "חיד ורבים הלכה כרבים" גם אם היחיד הוא הענק שבענקים.

היו הרבה מאוד צדיקים, אבל ה' לא חיפש את "כוכבי העל" היחידים הוא חיפש צוות מנצח.

בתוכו או בתוכם?

זה מסביר לנו את דברי חז"ל על הפרשה. על הפסוק: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - אומרים חז"ל למה כתוב 'בתוכם' ולא 'בתוכו'?

כי ה' רוצה לשכון בתוך כל אחד ואחד מעם ישראל.

והדברים תמוהים מאוד שהרי זה בדיוק ההיפך מהשמעות הפשוטה של הפסוק, שהרי ה' מגלה את דעתו ורוצונו בפסוק זה שהוא רוצה לשכון במקום אחד מוגדר שהוא המשכן, ולכאורה הוא לא רוצה "להתפזר" בכל מקום ואצל כל אדם - אם כן איך אתה דורש מהפסוק הזה את ההיפך הגמור?

ועוד יש לשאול על דברי חז"ל, שאם ה' יתברך רוצה לשכון בתוך כך אחד ואחד מעם ישראל - אז מה הצורך במשכן? מה זה נתן? ה' שוכן בלב שלי ובלב שלך ובלב של כל אחד ואחד ואין צורך במקום מוגדר להשראת שכינה.

וישנה גם שאלה כללית יותר, אם בניית המשכן הייתה מאורע היסטורי חד פעמי ומצווה לשעתה, מדוע התורה כל כך מאריכה בכל תהליך בניית המשכן לפרטי פרטי ומקדישה לכך חמש פרשיות? האם זה רק סיפור היסטורי על מבנה יקר ויפה שהיה פעם?

כל אחד הוא אור קטן

אלא חז"ל רצו לשפוך לנו אור על כוונת ה' ברצונו בבניית המשכן.

חז"ל לא רצו שנטעה לחשוב שהבורא ברוך הוא רוצה להצטמצם למקום מסוים שהרי ה' בוודאי שוכן בכל מקום ואינו מצומצם לשום מקום באופן בלעדי, והוא

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

כוכבי על או צוות מנצח?

כספי הפנסיה או הביטוח של האזרחים, מאות שקלים בודדים של אלפים ורבות ומיליונים מתקבצים ביחד ויוצרים כוח אדיר של יזמות ושל פריחה כלכלית.

וכל שכן ביחסי אנוש ומשפחה תקינים שמבוססים באופן מוחלט על אחדות ועבודה משותפת.

מורה מוצלח לא יודע רק ללמד אלא לחבר בין כל התלמידים.

אפילו בלימוד התורה הלומד כשהוא ככל שיהיה זקוק לחברותא ואינו דומה לימוד בחברה ללימוד יחידי.

יסוד בטבע הבריאה

כל ההצלחות בעולם בנייות על שיתופי פעולה, ולפי מידת השותפות והאחדות - כך ההצלחה. זה חלק בלתי נפרד מקיום העולם והחברה ומכל תהליך בריא ונכון של צמיחה. וגם בצד השלילי, ההרס הגדול ביותר של העולם הוא כתוצאה ממלחמות פנימיות וחיצוניות שמפוררות ומרסקות משפחות וקהילות ועד אימפריות.

כך ה' ברא את הטבע התפקודי של העולם. למה ה' טבע כך בטבע העולם? כי בכך בעצם בורא עולם מגלה לנו מה הוא רצונו העיקרי מן הבריאה בכללותה. הבורא רוצה שנהיה מאוחדים כדי להצמיח ולהפריח את העולם.

ומכאן גם נבין את התכלית והעיקר של התורה, שהרי התורה היא גילוי מפורש של רצון הבורא מהעולם.

ובדיוק כמו שאנחנו רואים בטבע העולם שרצון הבורא הוא האחדות והחיבור - כך בדיוק בתורה, יש לנו אינסוף מקורות המראים והמורים שה' לא רוצה בגברת האיש ובכישרונות של בודדים, אלא הוא רוצה עם אחד ומאוחד שיעבוד את הבורא כעם, למרות השבטים השונים והמשפחות השונות והרמות הרוחניות השונות ולמרות חילוקי הדעות.

הדרך היחידה להצלחה

אם ניקח כל תחום בחיים ונתבונן, נראה שסוד ההצלחה של אלה שרוצים להצליח באמת ובגדול הוא לאו דווקא הכישורים והכישרונות האישיים. ולא דווקא היכולות והאמצעים.

ואפילו ההשקעה והמאמץ, גדולים ככל שיהיו, לא קובעים. אפילו שכולנו רגילים לצטט ולדקלם שהעיקר הוא ההשקעה, ונכון הכול חשוב גם כישרון וגם השקעה - אבל תכף נראה שבמבחן המציאות מה שקובע באמת זה משהו אחר לגמרי.

סוד ההצלחה האמתית הוא היכולת לעבוד בצוות כלומר לאחד כוחות ולעבוד ביחד לצורך מטרה משותפת, לדעת למצוא את החיבור, לגשר על פני מחלוקות, לשלב בין הכישרונות והיכולות של החברים לכדי מארג אחד של בנייה.

כל סוגי ההצלחות

יש לכך אינסוף דוגמאות. קבוצות ספורט לא יצליחו גם אם יש בהם שחקנים מוכשרים מאוד באופן אישי - אם לא יידעו וישכילו לעבוד כצוות ולראות את האינטרס הכללי של הקבוצה מעל האינטרס האישי.

כך גם בצוותי עבודה כמעט בכל תחום - כל ההצלחה בנויה על עבודת צוות ויחסים טובים בין העובדים.

ההצלחה הגדולה של תכנת הניוט "ווייז" היא לאו דווקא התחכום המיוחד, אלא דווקא היכולת בשימוש בחכמת המונים, שכל משתמש בהשקעה אפסית תורם בלי סוף לתפקוד הכללי של התוכנה, ומסילא תורם להכונה נכונה של מיליוני אנשים בעולם כולו.

גם בעניין מסוים, גופי ההשקעה הגדולים ביותר הם לא אלה שבנויים על אילי הון יחידים, אלא אלה שבנויים על

משכן הלב!!!

"שֶׁשָׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִפְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה"

השמחה היא תנאי הכרחי הקודמת לכל דבר שבקדושה הן תורה, והן תפילה, והן שאר המצוות, וזאת משום שעל ידי ענינים אלו האדם זוכה להכיר את בוראו ולהתדבק בשכינה שהיא תכלית כל הבריאה שהאדם יכיר את בוראו, וכבר על זה אמרו חז"ל שאין השכינה שורה אלא מתוך שמחה, פירוש הדבר שה' שמח בעשייתו של האדם זה רק שהאדם זוכה לשמחה בה, כמו שנאמר: "אנוכי אשמח בה", וכן נאמר: "שמח ה' במעשיו..."

ומהו מקור השמחה וכיצד זוכין לה? על ידי שמכיר את חסדיו של ה' ומודה על כל דבר ומבין שלא מגיע לו כלום, ולכן הוא אומר תודה לה' על כל דבר שעושה עמו, וכמו שנאמר (ישעיה נ"א) "שֶׁשָׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִפְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה", וניתן לפרש את פסוק זה בדרך רמז היינו ארץ ימצא לאדם ששון ושמחה? על זה עונה הפסוק: "...על ידי שִׁפְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה", היינו על ידי תודה והודאה. והאדם שרוצה שמעשיו יהיו לנחת רוח לפניו וכל מעשיו יהיו מכוונים לשם שמים, אזי עליו להקדים ולמנות כמה חסד ה' עושה עמו בכלל שהוא נותן לו זכות להתפלל ולעמוד לפניו וכן ללמוד את תורתו ולעשות את מצותיו, וזה הפירוש הפשוט של הפסוק: "אנוכי אשמח בה...", כל אחד לפי דרגתו, ועל ידי נתינת התודה לה' יזכה האדם לשמחה ואז ה' יתברך

גם ישמח במעשיו של האדם, וזה מה שמובא בתנא דבי אליהו על פרשתנו, וזה לשונו "וכיוון שראה הקב"ה שעם ישראל קיבלו עליהם עול מלכות שמים בשמחה ואמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע מיד אמר הקב"ה למשה שיאמר לישראל שיעשו לו משכן שנאמר (שמות כה) דבר אל בני" וגו' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

היינו שיעקר הדגש שבגללו בנה ה' משכן, הוא על זה שקיבלו עליהם עול מלכות שמים "בשמחה".

ויש להבין מדוע תלה הקב"ה את בנין המקדש בשמחתם של עם ישראל כשקבלו את התורה? וכי לא היה מספיק בעצם הסכמתם לקבל את התורה לעומת מה שאומות העולם סרבו בכלל לשמוע?

אך על פי דברינו יבואר הענין בפשיטות בס"ד, שרק אחרי שראה הקב"ה שעם ישראל זכו לענות בשמחה: "נעשה ונשמע" כמו שנאמר על מעמד הר סיני "וְשִׁמְחָת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים", אזי אמר השי"ת שראויים הם שאשכון בתוכם כי בלי מידת השמחה שהיא למעשה התודה והודאה לבורא עולם, האדם לא יכול לזכות שה' יתברך ישרה בתוכו ושהוא יהיה בבחינת משכן לקב"ה, כי מה שווה לימוד התורה, בלי שמחה והודאה לה' שהיא תכלית כל הבריאה, ועל זה בא הקב"ה ומבקש מכל יהודי תרים לי תרומה פירוש תהיה שמח במה שאתה זוכה לעשות. ואפי' שאתה מרגיש שהדברים שאתה זוכה בעבודת ה' הן לימוד התורה והן התפילה והן המעשים טובים הם בבחי' "נחישות" שאין בה שום תועלת בכל

פעם-אחת קצא אָחַד סאַנ"ש אַת רבֵי אָפְרַיִם בֶּן רבֵי נִפְתָּלִי, שְׁעָטְסַק בְּהַתְּבַדְּדוּת בַּעַת הַיָּיִד בְּאֶקְצַע עֵיר קַיֶעב, כִּי מִסְתַּרְוּ הֵיחָה עִם מַרְגְּלֵיזִית, וְנִכְנַס אֶז בְּלִבּוֹ הַרְהָר תְּשׁוּבָה, שְׁשָׂאֵל לְעַצְמוֹ: בַּסָּה עוֹסֵק אֲנִי עֲתָה? וְכִי זֶה הוּא הַתְּכַלִּית? וְכִי בְשִׁבְלֵי זֶה נִבְרָאתִי וְכִי? וְהֵיחָה מִתְעוֹרָר כֹּל-כָּךְ עַד שְׁנַעְמַד בְּצַד הַדְרָךְ אֲבָרָה לְפָנָי הַשִּׁי"ת, שְׁשָׂאֵל אוֹתוֹ אָחַד סאַנ"ש: כִּסְפֵי מַה אַתָּה בּוֹכֶה? וְהַשִּׁיב לוֹ: אֲמַר לוֹ: וְכִי פַה הַסְּקוּם לְבַפְּנוֹת? הוֹלְכִין לְבֵית-הַפְּדֻרָשׁ וְשֵׁם תְּבַכֶּה. עָנָה לוֹ רבֵי אָפְרַיִם הַנִּזְל: רַבְנֵה הַקְּדוֹשׁ אֲמַר (בְּלִיקוּטֵי מוהר"ן תנינא, סימן קכ"ד): שְׁבַקְתִּים שְׁפָגִיעַ לְאֲדָם הַרְהָרִי תְשׁוּבָה צָרִיךְ בְּאוֹתוֹ הַסְּקוּם לְהַתְּבַדְּד אֲלֵדְבַר דְּבָרִים לְפָנָי הַשִּׁים יִתְבַּרְךָ, כִּי עַד שֶׁיִּלְךְ לְבֵית-הַפְּדֻרָשׁ יִלְכֵי חֲסָנֵה הַרְהָרִי הַתְּשׁוּבָה, וְאִתְּמַת בֶּן בְּצִלְתֵי אֶת הַהִתְעוֹרָרֵת שֶׁהֵיחָה לִי בְּסָקוּם הַזֶּה. (אָבְנֵי הַבְּרָזֵל הַמִּשְׁרָךְ שִׁיחֻת וְסִיפּוּרִים מִמוהר"ן ת"ת).

זאת דע כי ה' מבקש את הלב היינו את השמחה כמו שכתוב "אשר ידבנו לבו", "לבו" דיקא, שהרי הלב מרמז על שמחה כמו שכתוב "נתת שמחה בליבי" ותשמח במעט שאתה זוכה ותודה לה' כי רק כך תזכה לשפע מאת ה', וכן בתפילה נאמר: והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני" ולשון והיה הוא לשון שמחה כידוע היינו שלפני התפילה חייב האדם לשמוח ולהודות לה', ורק כך תפילתו תשמע לרצון.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

משאלות שנשאלו בקו ההלכה

אדם שנפטר בחודש אדר ובניו נוהגים להתענות ביום פטירתו, אימתי יתענו, האם באדר א' או באדר ב'?

האזכרה חלה באדר ב', ולכן מתענים באדר ב'. שלחן ערוך (סימן תקס"ח סעיף ד').

בשבת בבוקר אומרים לפני הקידוש "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר", האם כדאי לומר גם בשאר הסעודות, ומה הטעם לכך?

טוב להרגיל עצמו לומר בג' הסעודות בשבת מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר, והוא מסוגל לפרנסה טובה. שער הכוונות (דף ע"א עמוד ד') ובן איש חי (שנה שניה בראשית כ"ט) ויש אומרים שכדאי לומר מזמור זה קודם הסעודה גם ביום חול. בן איש חי (שנה א' פרשת אמור סעיף ד').

אכלתי מיני מזונות ובירתי בורא נפשות במקום ברכת על המחיה, האם יצאתי ידי חובה?

לפני כמה שבועות נכתב שלא יצא ידי חובה וציינתי לחזון עובדיה (ט"ו בשבט), אמנם יש להעיר שכל זה דווקא כשרוצה לברך בורא נפשות שאומרים לו שבשום אופן לא יעשה כן, אבל אם כבר בירך בדיעבד יצא ידי חובה משום ספק ברכות להקל. (יביע אומר חלק א' אורח חיים סימן י"ב אות ז' תורה למעוררים).

עין יצחק (להגאון רבי יצחק אלחנן סימן ס"א) ובהליכות עולם (חלק ז' פרשת פנחס אות י"ב).

רבים השואלים בימים אלו, מכיון שהשנה שנה מעוברת, לגבי אבלים שנפטר יקירם בחודש אדר בשנה שעברה, האם תאריך האזכרה הוא באדר א' או אדר ב', וכמו כן כאשר נפטר בחודש ניסן ואילך מתי יעשו את האזכרה של סיום השנה, האם יעשו בתאריך שבו הוא נפטר, או בסיום י"ב חודש?

יש חילוק בין סיום מנהגי האבילות של השנה הראשונה לבין האזכרה בפועל. סיום מנהגי האבילות מסתיימים לאחר י"ב חודש, דהיינו אם נפטר בחודש אדר - מנהגי האבילות מסתיימים באדר א', אבל עיקר האזכרה צריך לעשות באדר ב' דהיינו בחודש ה"ג. חזון עובדיה (אבלות ג' עמ' רכ"ט). ולכן אם לדוגמה נפטר יקירם בחודש ניסן, מנהגי האבילות יסתיימו באדר ב', ואת האזכרה המרכזית יעשו בחודש ניסן, ואם יכולים לעשות אזכרה באדר ב' תבוא עליהם

בערב שבת עקרת הבית בישלה דגים וערבבה את התבשיל באמצעות כף, ולאחר מכן הכניסה בטעות את הכף עם השיריים של הדגים לתוך תבשיל בשרי, האם מותר לאכול את התבשיל של הבשר או שיש בזה משום סכנה?

בגמרא (פסחים ע"ז עמוד ב') מבואר שאכילת בשר עם דגים מהווה סכנה למחלת הצרעת, ולכן יש מחמירים שאפי' אם נפלה חתיכה כל שהיא של דג לתוך תבשיל של בשר, ואוסרים את כל התבשיל (ט"ז יורה דעה סימן קט"ז סעיף קטן ב') אמנם להלכה פסקו הפוסקים שאם יש שישים כנגד המעט שנתערב עם הבשר, מותר לאכול את התבשיל. שו"ת יביע אומר (חלק א' יורה דעה סימן ז') ושו"ת חוט השני (סימן ס"ז).

אדם שהלך לישון ולא החליף בגדיו, וכשקם מצא שיש לו דבר מאכל בתוך הכיסים כגון סוכריות וכדומה, האם יכול לאוכלם או שאסור?

בידיעבד אין לאסור זאת ויכול לאכול מאכל זה. שו"ת 2 | עלון "חוט של חסד"

תרומה?! זכות או חובה?

"יש כאן טעות", מחה רבי חיים. "מיסטר גולדבלום ישב אצלי בבית לפני חמש שנים ואמר בצורה מפורשת שהוא רוצה לתת את הכסף ללומדי תלמוד. לא ללומדי 'בייבל'"

"חמישים מיליון דולר צברתי בימי חיי, נטו".

רוברט גולדבלום, מיליונר מניו יורק, הגיע לארץ ישראל במיוחד כדי לפגוש את הגאון רבי חיים זייצ'יק (ט' באדר יום פטירתו). "רק עליך אני סומך ובידך אפקיד את צוואתי", הדגיש הגביר. "לאחר מותי, רצוני שתהיה ממונה על חלוקת המיליונים הרבים למוסדות תורה לעילוי נשמת".

"למה לאחר מותך?!" תהה רבי חיים בפני העשיר. "תפריש לעצמך כמה מיליונים נכבדים לחיות את שארית חיך בכבוד, ותן כבר עכשיו מחצית מהכסף לצדקה".

"בשום אופן", סירב הגביר. "רק לאחר מותי".

"אולי נעשה דינר מכובד אליו ויבוא ראשי ישיבות, תתרום כעת רק חמישה מיליון דולר ויעניקו לך תעודות הוקרה", ניסה הרב זייצ'יק לעורר רגשי כבוד בלבו של גולדבלום.

לשווא. האיש היה קרוץ מחומרים קשיחים במיוחד. "רגע לא לפני שאמות. אז, ורק אז, תהיה אתה האפוטרופוס האחראי על חלוקת הכסף".

חמש שנים חלפו. בצהרי יום בהיר מקבל הגאון רבי חיים זייצ'יק שיחת טלפון מהשגרירות האמריקאית. "מיסטר גולדבלום נפטר", הודיע לו הדובר מעבר לקו. "הוא השאיר צוואה שאתה האפוטרופוס הממונה על חלוקת הונו. האם תסכים לבוא לשגרירות כעת? אנחנו נשלח מונית לאסוף ולהחזיר אותך".

"אם קשה לך", היו עובדי השגרירות נחמדים ואדיבים, כיאה למי שמופקד על חלוקת סכום אדיר כזה, "אנחנו יכולים לתאם מועד אחר".

ביודעו את מצוקתם של מוסדות התורה בכלל והישיבות הקדושות בפרט, מיאן רבי חיים זייצ'יק לאחר את המועד. כל רגע קריטי. למרות שנתיו הרבות הודיע שיתייצב בזמן בשגרירות.

הגיע הרב זייצ'יק לשגרירות וחשכו עיניו: בחדר שהו תריסר כמרים, ישובים סביב השולחן הגדול. השגריר

שוכן בוודאי אצל כל אחד באשר הוא והוא קרוב לכל קוראיו ובכל מדרגה רוחנית, "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול היקר", וגם בגיא צלמוות ה' אתך וגם ליושבים בחושך ה' מאיר.

אבל ה' לא רוצה שנטעה גם בכיוון השני. ה' לא רוצה שנחשוב שמאחר שה' הוא אתי, ואני בקשר אישי ישיר עם הבורא - אז אין לי צורך באף אחד אחר ואני "מסתדר לבד". לא ולא.

ה' רוצה שכל עם ישראל ירגישו תמיד שהם למעשה חלק מצוות גדול של בנייה ותרומה ועשייה משותפת. כל אחד נותן משהו מעצמו, מממונו, מכישורו.

כל אחד מתאמץ קצת למען מטרה גדולה מאוד. כולנו חלקיקים של משכן אחד.

נמצא שבניית המשכן היא **משימה נצחית של כולנו.**

המשכן רלוונטי תמיד

וה' בוודאי איתך בכל מצב ושוכן אצלך, וכל מצווה אישית שלך היא חשובה מאוד ללא ספק, אבל מטרת קיום התורה היא לא **שאתה** תהיה "מקום ראשון" בעבודת ה', או **שאתה** תהיה "כוכב-על" רוחני, אלא המטרה היא **שכל עם ישראל יפרח וכדי שהשכינה תשרה על כל עם ישראל כעם.**

נמצא, שה' בוודאי שוכן אצל כל יהודי, אבל הוא רוצה שהמטרה שלנו של כל אחד ואחד תהיה שהוא ישכון אצל כולנו **כעם אחד.**

שלא נהיה עובדי ה' מפוזרים ומפורדים אלא שנהיה כולנו גוף אחד, שכל המצוות שלנו ייצרו משכן אחד, ושכל התפילות שלנו יתאחדו למקשה אחת של קדושה וטהרה.

ולכן כאשר הייתה שנת חנם, חרב בית המקדש. כי בית מקדש זה לא בית זה לא מקום עבודה ואפילו לא מקום של תפילה.

בית המקדש מייצג את האחדות והשיתוף של כולנו את האחריות של כולנו ואת החיבור העמוק בין כולנו;

וכאשר החיבור הזה נפגע ונחמק - הבית למעשה נחשב לחרוב עוד בבינינו ולכן נאמר לטיטוס הרשע: "בית חרוב החרבת".

וממילא פרשיות המשכן רלוונטיות עבורנו בכל יום ויום, גם בזמן הזה שאין לנו בית מקדש, כי הן נתונות לנו כיוון מאוד ברור בכל מה שה' רוצה מאתנו.

ה' רוצה שכל אחד ואחד ילמד תורה ויקיים מצוות ויעבוד את ה' - אבל שתמיד בראש מעייניו יהיה עם ישראל, שלעולם לא יראה את עצמו כאדם פרטי ונבדל מהכלל, ושתמיד יבין שהוא עובד בצוות כלומר בצוותא ובחיבור עם כל נשמות ישראל ויתפלל תמיד על כל עם ישראל.

האמריקאי פתח את האספה והסביר לנוכחים: "לפי הכתב בצוואה, מיסטר רוברט גולדבלום הקדיש את הונו, בסך חמישים מיליון דולר, למוסדות בהם לומדים 'בייבל' (תנ"ך). היות ובשום מוסד ישראלי לא לומדים 'בייבל' בגרסתו הנוצרית, למעט כנסיות - יתכבד נא הרב היהודי ויחליט כמה יקבל כל בית תפילה..."

"יש כאן טעות", מחה רבי חיים. "מיסטר גולדבלום ישב אצלי בבית לפני חמש שנים ואמר בצורה מפורשת שהוא רוצה לתת את הכסף ללומדי תלמוד. לא ללומדי 'בייבל'".

"את הצוואה כתבו עורכי דינו של המנוח", ביטל השגריר את דבריו של הרב. "אל תטיל ספק בנוצרים הגונים וישרים. הם כתבו בדיוק מה שהוא אמר להם, וזה מה שכתוב בצוואה!"

"כעת יואיל כבודו להחליט", סיכם השגריר, "היות שבכל כנייה יש מספר מאמינים שונה, הרי שמיליוני הדולרים צריכים להתחלק בסכום שווה לפי הגודל והמעמד. אנו נציג את הנתונים והרב יחליט מי יקבל כמה..."

בראות הנוכחים את הזעזוע העמוק שפקד את הרב זייצ'יק, הואילו בטובם "לשחרר" אותו מחובתו והסתערו על חלוקת הכסף בלא צורך באפוטרופוס כלשהו..."

והיה רבי חיים זייצ'יק חוזר ומספר בכאב את הסיפור למכריו, באמרו: "ראו נא יהודי שרצה לתרום למוסדות תורה, אך לא הייתה לו זכות. היצר הרע הציב לו ניסיון שלא יתרום בחייו. אם היה מתגבר עליו ונתן לצדקה בעודו בחיים - היה זוכה להחזיק תורה בסכום אדיר.

"אולם מאחר ולא עמד בניסיון, לאחר מותו - השתמשו בכספו לעבודה זרה..." רחמנא ליצלן.

בברכת שבת שלום ומבורך

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לומדים הלכה
איסור גמור להביא לבית הכנסת או לבית המדרש
אדם שירצה על ענייני הולכי
וכל שכן שאסור לערוך שם
קונצרטים וכדומה ויש בזה גנאי ובזיון
(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

תן חייוך

לדורות, דָּבָר שֶׁלֹּא מְצִינֵנוּ בְּשֵׁם עוֹנוֹ בְּתוֹרָה. כי צריכים לַדַּעַת, שֶׁכָּל הַצַּעַר שֶׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ הוּא רַק מַחֲסַת הַדֵּינִים שֶׁאֵישׁ עָלָיו. שֶׁבְּשֵׁמִים כּוֹעֲסִים עָלָיו, מִדַּעַ אֵינוֹ מִתְעוֹרָר לְהִבִּין שֶׁאֵישׁ לוֹ מַה לְמַתְּנוֹ: יֵשׁ לָךְ חוֹבוֹת! וּבִמְקוֹם לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אַתָּה מִיַּחַס אֲוֵתָם לְטַבֵּעַ אִלּוּ לֵיד הַמִּקְרָה?

דָּבָר זֶה מְעוֹרָר עַל הָאָדָם כַּעַס גָּדוֹל. כִּמוֹ שֶׁכִּתְּבוּ בְּפִרְשֵׁי הַתּוֹכָחוֹת: "וְאִם בְּזָאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִפִּי בְּקָרִי (מִלְשׁוֹן מִקְרָה):

וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַסְתִּי קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֲפִי אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם" (וַיִּקְרָא כ"ו).

וְאֵשֶׁשׁ עַל הָאָדָם דֵּינִים, הֵם מִתְלַבְּשִׁים בְּכָל מִינֵי דְבָרִים לַצַּעַר אוֹתוֹ, עַד שֶׁיִּתְעוֹרָר לְרְאוֹת, שֶׁאֵין יִסְרָיִם לִלְא עוֹנוֹ. וְכִרְגַע שֶׁאֲדָם מִתְעוֹרָר וּמְנַסֵּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, אֲזִי מִיַּד הַדֵּינִים סָרִים. וְאֵשֶׁשׁ דֵּינִים - אֵין לְאָדָם שׁוּם צַעַר. לְכֹן אָדָם שֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּכָל יוֹם, אֲפִלּוּ שֶׁעוֹד לֹא תָקַן הַכֹּל, אֲזִי אֲפִלּוּ מִצְבֹּב הַחֲמָרִי גְרָע, הוּא לֹא מְרַגֵּשׁ שׁוּם צַעַר, וְהַאֲמָה מְאִירָה לוֹ וְיֵשׁ לוֹ שֶׁמִּקְרָה.

כְּאֲשֶׁר אָדָם אֵינוֹ מוֹדֶה לָהּ עַל צַרְתּוֹ, וְאֵינוֹ רוֹאֶה אֶת הַחֲסֵד וְהַרְחִמִים שֶׁבְּצִרְהָ הוּא, וְאֵינוֹ שֹׂמֵחַ בָּהּ, אֲלֵא בּוֹכֶה וּמִתְלַוֵּן כְּאִלּוּ הוּא יִתְבָּרַךְ חַס וְשְׁלֹמֹם עוֹשֶׂה לוֹ אֵיזוֹ רָעָה -

הַבְּכִיָּה הַזֶּה תִּזְקֵק לוֹ הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲלוֹ לֹא הִיָּה מִתְפַּלֵּל כָּלֵל, וְזוֹ טַעַת שֶׁרַבִּים רַבִּים טוֹעִים בָּהּ, שֶׁכָּל תְּפִלָּתָם הִיא בְּלִשׁוֹן תְּלַאָּה - בְּלִי אֲמָהָה שֶׁהִכַּל לְטוֹבָה.

לַעֲשׂוֹת זֹאת נִשְׁמָתוֹפֵלֵל בְּשִׂמְחָה אֵינוֹ נִכְנָס בְּשׁוּם סַפְּנָה כָּלֵל, מַה יִּכּוֹל לְהוֹיֵת? לְכָל הַיּוֹתֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרַוֵּי הוּא "תֵּן חִיּוֹךְ... וְמָה רַע בְּזֶה? וְאִם מִתּוֹךְ שֶׁמִּחְתּוֹ הָאָדָם מִתְעוֹרָר גַּם לְבְכִיָּה שֶׁל גַּעְגְעִימִים אוֹ לֵב נִשְׁבֵּר - מַה טוֹב, אֲבָל שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה מִזֶּה עֵקֶר, כִּי עֲלָלוֹ לִפְנֵי לְבְכִיָּה שֶׁל חֵנֶם שֶׁהִיא מִסְפַּגֵּת מֵאֵד כְּאֲמֹר.

וּבְאֲמַת, אֲנִישִׁים כְּעָרְפָנוּ אֲסוּר לָנוּ כָּלֵל לְהִתְחִיל אֵיזוֹ תְּפִלָּה שֶׁתְּהִיָּה בְּכִיָּה וּבְתַרְעֻמָּת, כִּי בְּיָדָיו נִכְשֵׁל בְּכִיָּה שֶׁל חֵנֶם, כִּמוֹ שֶׁאֲמָר רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ, בְּלִקְוֵי מוֹהֲרֵי" תִּנְיָנָא בְּתוֹרָה כ"ד, שֶׁאֲפִלּוּ מִלֵּב נִשְׁבֵּר אֲמַתִּי יִכּוֹלִים בְּקָל לִפְנֵי לַעֲבָא, וְכָל שֶׁכֵּן נִשְׁבָּאִים לְכַתְּחִלָּה עִם רַצוֹן לְהִתְלַוֵּן.

וְהַחֲסָא שֶׁל עֲבָאָתוֹ הוּא גְרָע בְּהַרְבֵּה מִכָּל חֲסָא אַחֵר, כִּמוֹ שֶׁרְאִינוּ שֶׁבְּשִׁבְיֵל בְּכִיָּה שֶׁל חֵנֶם נִגְזְרָה גְזֵרָה נִרְאָה

חייוך

התבודדות ומעלת התפילה הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

הרב אליהו דוד רבינוביץ' תאומים - האדר"ת זיע"א ג' אדר א'

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

התלויות במצוות הארץ שהגיעו מהמחשבות, והורה לאברך הצעיר, הרב יחיאל מיכל טיקווינסקי, לערוך לוח מעודכן לזמני היום לפי אופק ירושלים וארץ ישראל.

במשך כמה עשרות שנים נהג ללכת במהלך היום עם תפילין קטנות. היה לוקח איתו לנסיעות ברכבות קונטרסים של תפילת הדרך לחלק לנסעים.

האדר"ת עזר לשיבות ולבתי החולים, ציווה להחליף את משקולות האבן והעץ של הסוחרים במשקולות מדויקים של נחושת וברזל. ביקר במאפיות להשיג על נפיו הקסם, ופיקח על סגירת החנויות והפסקת תנועת העגלות לפני כניסת השבת. האדר"ת היה מתלהב ומתרגש מאוד מעניינים שבקדושה ובמיוחד מצמיחתו ופריחתו של עם ישראל בארץ ישראל.

הרב אליהו דוד רבינוביץ' תאומים, המכונה האדר"ת, נולד בשנת ה'תר"ג בוילקוומר שבליטא יחד עם אחיו התאום צבי יהודה, לאביו רבי בנימין שהיה תלמיד חכם מופלג וחי בעניות גדולה. בגיל 32 נתמנה האדר"ת לשמש כרבה של פוניבז'. שנים עשר ילדים נולדו לו לאדר"ת, ושבעה מהם נפטרו בנעורם. לאחר מכן עבר למיר, שהייתה עיירה קטנה ועניינה, אולם הייתה בה ישיבה חשובה.

לחנתו לקח האדרת את הרא"ה קוק זצ"ל. והתבטא עליו: "לקחתי חתן שאיני מגיע לקרסוליו". לאחר שנים ספורות נפטרה אשתו של הרב קוק, בתו של האדר"ת, והשאירה אחריה בת יחידה. בנוסף לצערו הגדול על פטירת בתו, הצטער האדר"ת שמא תיפסק הקרבה בינו לבין הרב קוק, ועל כן ביקש לשדכן לבת אחיו תאומו, הרב צבי יהודה רבינוביץ' -

תאומים אשר נפטר בגיל צעיר יחסית. מזיווג זה נולד בנו של הרא"ה הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל. בשנת תרנ"ט זימן רבי שמואל סלנט, רבה של ירושלים, את חכמי ירושלים, וביקשם שידאמו למצוא איש שיוכל להמשיך ולנהל את העדה אחריו, כדי שיוכל להדריך את ממלא מקומו איך לנהל את העדה.

בכ"ו אדר תרס"א, בהיותו כבן חמישים ושמונה, עלה האדר"ת לכהן כרבה של ירושלים. כשהגיע לירושלים הרב שמואל סלנט הכריז כי הוא מעביר לו את כתר הרבנות. האדר"ת דחה את המינוי, והסתפק בישיבה לצידו של הרב שמואל סלנט אך לא במקומו. האדר"ת היה זריז מאוד בלימודו ובפעולותיו הרבות לתיקון ענייני הדת בארץ ישראל: העמיד עירוב סביב השכונות החדשות בירושלים, מינה שוחטים חדשים ופיקח על עבודתם, השכן שלום בין החסידים והפרושים, טיפל בשאלות

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

כשיש אחדות בין עם ישראל השכינה שורה בתוכם.

אני אוהב כל יהודי
I love

כרישת סטיקרים ומוצרים נוספים:
050-9931931

השיעור שמאיר את העיר!

וענשין- באזור מגורין!

על ידי המרצים הבכירים של חוט של חסד!

מגוון נושאים!

לבירור והזמנת שיעורים-
ללא עלות!
052-7112396

לפרטים על השיעורים הקיימים-
קו האמונה 02-6444250
בשלוחה 9

סופ"ש של שמחה!

עם הרב
שלום ארוש
שליט"א

במלון קרלטון נהריה המחודש

ל' אדר א' - ב' אדר ב' | פרשת פקודי
03-05/03/22

אטרקציות
לילדים

כשר למהדרין
בשר בכשרות הרב מחפוד ובית יוסף

רב אורח: הרב דוד אלקיים
הזמרים והפייטנים:

אליהו והב | אדיר מלכא | דוד חפצדי

תוכניות ופעילויות

ארוחות גורמה

חדרי ספא

חדרים מפנקים

לפרטים והרשמה: *9638

הרב דוד נאור
מהמרכז הבכירים
של "חוט של חסד"
052-7631208

ביננו מבחוץ להשיב אל הלב

עצת המחאה

כלל, מייפץ לנו מנגד: תעשה מחאה! אתה יכול וצריך למחות כנגד ההשתלטות שנכפתה עליך בעל כורחך! וכשם שבהלכות קרקעות כל זמן שאדם מוחה אין חזקת המחזיק הפולש מועלת כלום, כך כל זמן שאדם צועק ומתחנן על נפשו לצאת מהרגליו הרעים זה נקרא שמביע מחאה ובכך מנטרל את טענת היצר הרע לבעלות וברבות הימים יוכל לצאת משליטתו לגמרי.

אבל קשה, הרי האדם כן נכשל בפועל והוא כן כפוף ליצר הרע, מה יש בה במחאה שבכוחו לסתום את טענות היצר הרע שלכאורה מעוגנות במציאות? כיצד עצם זה שהאדם אומר שאינו חפץ בתאוות או במידות הרעות מעניק לו נקודות זכות אם בפועל הוא נכשל שוב ושוב?

אלא, ה' לא בא בטרוניה עם בריותיו והוא יודע שלא ניתן להשתנות ברגע אחד. לכן מה שנדרש מהאדם הוא קודם כול להכיר באמת, להכניע את עצמו בפניה, להביע אי הסכמה מוחלטת לאורח החיים השגוי, ולהיכנס לתהליך ארוך של שינוי ותיקון עצמי שכולל ריבוי תפילה וזעקה לה' יתברך שיציל אותו מציפורני היצר. ה' מצפה ממך לעשות רק את מה שבכוונתו לעשות!

המחאה פירושה שהאדם מצר מסצבו והוא לא משלים בשוויון נפש עם ההשתלטות של היצר הרע על מעשיו, והוא מוחה ומעיד על כך שהוא רוצה ומייחל 'לקיים את כל דברי תורתך באהבה'. מזעקת אמת שכזו נעשית נחת רוח גדול להקב"ה שישאר רוצים לעשות רצונו יתברך ובשל כך הוא מוכן למחול לסלוח ולסייע לתקן. וכאשר אדם מתמיד בדרך זו יום אחר יום - זאת תשובה מאהבה שעליה נאמר "זדונות נהפכים לזכויות".

יהי רצון שנזכה.

בעקבות קשיים כלכליים החליט יוסף לנסות את מזלו מעבר לים. הוא עזב את עירו כשהוא משאיר מאחוריו את ביתו וחצרו. במהלך אותן שנים נודע ליוסף כי זרים פלשו לביתו ועושים בו כבשלהם. העמיד רבי יוסף עדים ומחה בפניהם ואמר: "זרים פלשו לביתי, ואני עתיד לתבוע אותם לדין".

לאחר שנים חזר יוסף לעירו והמפגש בינו לבין הברנש שטוען כעת לבעלות על נכסיו התפתח לוויכוח גועש שהתגלגל במהירות לדין תורה בפני דיין העיר. הלה טוען זו נחלתי ואחוזת אבותי, והלה טוען אני קניתי סמך. היכן שטר המכירה? התעניינו הדיינים. והפולש משיב: אני גר כאן כבר למעלה משלוש שנים יש לי 'חזקה' על הקרקע ואין לי צורך בשטר.

שאלו הדיינים את יוסף מה יש לך לומר על כך? ענה יוסף ואמר. אני מחיתי בפני עדים ויש לי ראיות לכך, אם כן, אין ערך לחזקה. והדיינים פסקו לטובת יוסף הבעלים הראשון כי הצדק אתו.

זו ההלכה בהלכות חזקת מרקעין ורבי נתן כדרכו מוציא ממנה הוראה למעשה בעבודת ה' לכל אדם:

האדם הוא הנכס שהיצר הרע מנסה לפלוש ולהתנחל בו בעורמה ולעשות בו כבשלו. הוא מסית אותו לבעירות משריש בו מידות וטבעים רעים, מוצא לו היתרים ומכשיר בפניו כל עוולה עד שעבירה גוררת עבירה ואיסור נעשה לו כהיתר. וכמו שאומרת הגמרא על דרכו של היצר הרע: ההלך הופך לאיש והאיש נעשה לבעל הבית והוא טוען לבעלות ונראה כי יש לו חזקה מלאה והצדק אתו.

אבל רבי נתן, נאמן לזעקתו של רבי נחמן שאמר שאין ייאוש בעולם

חיזוקו
מתחזקים בשמירת שבת

מלאכה
המסתיימת
בשבת

אין להשאיר טיפ
מופעל מערב שבת,
כדי שימשיך
פעולתו בשבת,
ואפילו לצורך
לימוד תורה
אין להתיר,
מפני זלזול
בקדושת השבת
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

קדושים תהיו

מבצע עולמי של ארגון
'בחגי הסלע'
להגנה לשמידה לביטול הגזירות הקשות
ולהחשת הגאולה ברהמים

קבלו קבלה והצטרפו עכשיו
052-7151890

ושמותיכם יועברו לברכה
למדידת הגר"צ הרב דב הכהן קוק שליט"א

בס"ד

בית דין לממונות
משפט וחסד

אמינות • מקצועיות • מהירות

בבית הדין מכהנים דיינים מוסמכים ומנוסים,
המתמחים בענייני ממונות, מכר ושכירות נדל"ן,
נזקי שכנים, סכסוכים עסקיים, ירושות,
צוואות, חוזים והסכמים ממוניים ועוד.

רח' שמואל הנביא 13, ירושלים | 0542-3737-52 | mishpatvachessed@gmail.com

ילדון חידודון

ילדים מספרים תודה

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

לאיזה כלי מהמשכן השתמשו בפטיש וקורנס?

תשובה לפרשת בשלח:

שלוש פעמים, פעמיים נקרא מטה סתם, (יד, ט"ז, ה') ובמלחמת עמלק (י"ז, ט) נקרא בשם מטה האלוקים.

זוכה: אייל ירושלמי, ירושלים

al5308000@gmail.com | 02-5812252

פנס התודה

לכבוד עלון חוט של חסד מדור סיפורי תודה, נערך בבית הספר של ביתי אסיפת הורים, כשחזרתי הביתה התיישבתי על הספה והתחלתי לשחזר את הפגישה עם המורה, תוך כדי אני מסתכלת על ידי וחשכו עיני, הטבעת שלי נעלמה.

שנתת לי טבעת וכעת אני לא מוצאת אותה.

לאחר התפילה הנרגשת הזו התחלתי לומר כמה פעמים מזמורי לתודה והמשכתי בדרך... וראו זה פלא, הלא יאומן קרה! משם לפני הכניסה לבית הספר, האיזור היה די חשוך. אני רואה משהו קטן ומנצנץ - זו הטבעת שלי. הרמתי אותה והסתכלתי עליה מכל הצדדים, הטבעת שלמה ולא ניזוקה כלל.

נלחצתי מאוד הטבעת הזו יקרה לי מאוד, התחלתי לחפש בכיסי המעיל, בקופסת התכשיטים ואין.

מיד בלי להסתיין, דבר ראשון אמרתי עוד כמה "מזמורי לתודה" ובדרך הביתה אמרתי לאבא הרחום שבשמים- ה' יתברך תודה.

תודה שמצאתי את הטבעת למרות שזה משם נגד הטבע.

בשלב זה כבר יצאתי מהבית בדרך חזרה אל בית הספר, בחוץ חושך מוחלט חוץ מאלומת אור קטנה של פנס רחוב, הרחוב היה חשוך. בכל פסיעה ופסיעה שלי אני עוצרת ומתבוננת היטב. עוד רגע כבר אגיע לבית הספר ודי.

תודה שעכשיו חשוך וכך אנשים לא הבחינו בטבעת שלי ותודה שהצער שהייתי צריכה לעבור זה היה בכמה פסיעות בחושך ולא בעוגמת נפש יותר גדולה...

אני מסתכלת אל השמים כמה רגעים ואז לוחשת- ריבונו של עולם אין לי מה לומר חוץ מתודה, אתה בראת את עולמך, אתה בראת אור וחושך ואתה יודע בדיוק היכן נמצאת הטבעת שלי, אז אני רוצה לומר לך קודם כל תודה רבה

ראיתי בחוש כי "המזמור לתודה" היה כפנס שהאיר את דרכי, ברוך הוא וברוך שמו.

אמרתי תודה והטבעת נמצאה!

אהבה | אדר

עיקר העבודה שלנו: להגיע לדרגה של "כאיש אחד בלב אחד".
(א.ב. של החיים)

לקבלת טורים מחוקים - 052-6672221

עשיונות

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

	מתוקים כמזכא בתוכו	אבא של אבא ענן שחור קיובא כמש	החודש השמיני והתשיעי (4,4)	הדר, הדר	בכה (עבר)	ישת רמוא בישואל עיניין לא לטני עיניין לא	
				(4,3) בן אמת			
	ראשו חלק העליון של הבית	הריסך מ- אין				שביל עוד מעט בקיוב לא סלול המעלה אבק (3,3)	
סילת שאלה עם למשוך לעם ישראל							
בושה (חסד)	שר של אסתר המלכה	גוי שהפך ליהודי	ניסח רץ אחרי		הארמה סוד	מבצע צבא במלחמת העצמאות	פרשתו
	קשה (היטוב)	ישן		שלי (אנגלית) שליל נוף שלישי, זכר, רבים			
		מחברים מורדקים (בני-חולמס) (3,3)		תו כסלם הראשון			סדר לגובה עיר מנודי של עיר אבוהצירא (3,3)
	מערה, לכיוון מערב			שיניו כיוון (עבר)			נצצים זחרים

זוכה פרשת בשלח: יאיר בהר, קריית יערים

בדיחות הדעת

בראיון עבודה מראיין שואל אחד שבא להתראיין לעבודה: מה ציפיות השכר שלך? המראיין: 40.000 ₪ נטו, טלפון נייד ורכב צמוד. מראיין: מרצדס S300 זורם לך? המראיין: בטח מצויין! המראיין: יופי, הזמנתי לך מונית. היא מחכה לך למטה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת יששכר בן זילכה

להקדשת העלון: 02-5308000

"סור מרע" שבו עלינו להסיר מסביבת הילד את כל סוגי המכשולים להצלחה כגון: בעיות בבית או בכיתה, קשיים לימודיים, חברתיים או רגשיים.

עיקר תפקידנו ההורי הוא: להוות עבור הילד "חממה", הילד זקוק למוגנות, הילד רוצה להרגיש בטוח, הילד רוצה שיאהבו אותו ויאמינו בו וביכולותיו. עלינו ליצור לילד את "סביבת ההצלחה". סביבת הצלחה, זה בית רגוע, בית בלי צעקות, מריבות וויכוחים, בית ששורה בו שלווה, אהבה, נתינה, הערכה ופרגון הדדי. זה קשה, כי צריך לעבוד על המידות, להודות שאנחנו לא בסדר ולהשתנות, זה קשה כי צריך להיכנע ולהשפיל את הכבוד שלנו וזה קשה כי צריך לפעמים לוותר לבן הזוג אפילו שאנחנו צודקים והצד השני הוא זה שטועה לאורך כל הדרך.

אבל מי שרוצה חיים טובים ויפים, מי שרוצה לאפשר לילדים שלו לחיות ב"בית בריא" ובית בריא, זה בית ללא מריבות שבועיות או ח"ו יומיות, ולכן צריך ללמוד לוותר כי העיקר הוא השלום בבית. נכון זה קשה, אבל כשרוצים ומתפללים-זה אפשרי! שוב הכול תלוי ברצון שלנו ובאמונה שאנחנו "יכולים לשנות" ואכן אנחנו יכולים.

עלינו בנוסף, למצוא פתרונות ולהוריד לאפס, את כל גורמי המתח והלחץ מסביבת הילד, הגורמות לילד "נקודות עוררון" לראות את הטוב שבו ולראות להאמין בעצמו. בהצלחה!

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

בפתח המחצית השנייה-פרק א'

הורים יקרים, התעודות ב"ה כבר אחרינו.

אני בטוח, שמאורעות השבוע החולף, הספיקו כבר להשכיח מאיתנו את הצינונים של תעודת הילד שלנו. בחסדי ה' התחלנו את המחצית השנייה של שנת הלימודים, וזה הזמן הכי מתאים "להתחלה חדשה" גם שלנו וגם של הילד. אנחנו בנקודת זמן קריטית, לניצול או הזנחת "הזדמנות נפלאה שמגיעה רק פעם בשנה" והיא המומנט של תחילת מחצית ב'. עלינו לדעת כי: ההצלחה הלימודית של הילד שלנו נמצאת כרגע בראש סדר העדיפויות שלנו. מחוסר שימת לב, נוכל ח"ו לגרום לילד "לשקוע" שוב בתוך תרדמת הלימודים ולהיזכר בעוד חצי שנה בקבלת הצינונים הנמוכים בתעודת סיום שנת הלימודים. ומנגד, בידינו להוביל בע"ה את הילד בצורה בטוחה להצלחה גדולה, שאותה נראה בע"ה בעוד חצי שנה בקבלת התעודה המוצלחת של סיום השנה.

הכול תלוי בבחירה שלנו כהורים: האם אנחנו רוצים להוביל את הילד לדרך חדשה, או אנחנו רוצים להמשיך "להירדם" איתו ולהתעורר איתו ביחד בסוף השנה. אני בטוח, שכולנו בע"ה רוצים לראות את הילד שלנו פורח מתקדם ומצליח. ובכן בואו בע"ה נצא לדרך חדשה, כן כולנו ביחד. נקרא כל שבוע את המאמר בעלון המודפס או ישירות למייל. נקבל בע"ה תובנות, מחשבות, עצות, הדרכות וכיווני עבודה בחינוך הילדים שלנו, ונצדע בע"ה להצלחה.

מספר הטלפון האישי שלי מופיע בראש העמוד, ואשמח בע"ה לשמוע אתכם ולהיוועץ ביחד, המעוניינים באבחון וטיפול פרטני, נוכל בע"ה להיפגש בקליניקה שלי.

מתחילים בעיקר!

אז איך מתקדמים?! מה עושים?! דבר ראשון מתחילים בתפילה. בתפילה של התחלה חדשה. "ריבונו של עולם, אבא רחום וחנון! תודה רבה לך ה', שזיכית אותי לבן/לבת. תודה רבה לך ה' שבטחת בי ונתת לי תפקיד כל כך חשוב- לחנך את בני/בתי, שהם בעצם דור ההמשך של עם ישראל.

אבל אני יודע את האמת, שלא מגיע לי את הזכות הזאת לחנך את בני, שהרי אני בעצמי עדיין לא מחונך ואיך אני יכול להעביר את האמונה הקדושה, איך אני יכול ללמד דעת ומידות טובות אם אני בעצמי חסר בהם. אני יודע בעצמי שעדיין אין לי מספיק אמונה, שעדיין אין בי תורה ועדיין אני לא מושלם במידות טובות וישרות ואדרבה אני... (כל אחד יודע צרת נפשו, ויספר לה' על כל מה שעובר עליו-בניסיונות ונפילות וכדו').

בבקשה סמך ה' ויתברך, אני מתחנך לפניך, תעזור לי ה' לשוב בתשובה שלמה לפניך על כל העבירות והבעיות שעשיתי ושאיני עדיין ח"ו עושה, כדי שאהיה כלי לקבל בתוכו יראת שמים, תעזור לי ה' לחנך את עצמי ולהשריש בתוכי מידות טובות, בכדי שאוכל לחנך את בני ליראתך. ריבונו של עולם! אני יודע שכל תכליתו של בני, שהוא יגדל ויקיים את רצונך. אני רוצה שבני יהיה תלמיד חכם, צדיק ובעל מידות טובות. אני רוצה שבני יהיה נוח לשמים ונוח לבריות. ריבונו של עולם תרחם עלי ותעזור לי להיות אבא/אמא טובה, תעזור לי ותיתן לי ה' סבלנות, ארך אפיים ורוגע- כדי שאוכל לחנך את בני להיות יהודי כשר ועובד ה'. תיתן לי ה' הטוב שכל ישר, לדעת מה טוב לבני, כדי לחנך אותו לכך וכו' וכו' כל הורה יאריך, יפרט ויספר לה' על כל בן ובת שלו.

הכול תלוי ברצון!

לאחר שהתפללנו ובקשנו מה' שיעזור לנו בתפקיד "הכי חשוב בעולם", עלינו לדעת ולהיות בטוחים שה' יתברך מצעיד אותנו לקראת התחלה והצלחה עם הילד. אך כמו כל התחלה, עלינו להיות מוכנים לכך שיהיו לנו ניסיונות וקשיים. שהרי "כל ההתחלות קשות" ואפילו שיש לנו רצון וכוונה טובה, עלינו ללמוד לעבוד בצורה מודרכת, ולחכות לשינוי בסבלנות, שהרי: "הבא ליטרה אומרים לו המתן". מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א תמיד אומר: שתפקידנו לספק לילד "חממה", עלינו ליצור לילד את "סביבת ההצלחה".

סביבת ההצלחה

עלינו לדעת שבכדי לראות את הצלחת הילד, עלינו "לפעול" בשני מישורים. המישור הראשון הוא בבחינת:

*ההגרלה מייצגת למצטרפים חדשים ותיקים כאחד.

ההגרלה הגדולה על סופ"ש זוגי בנהריה עם הרב שלום ארוש

עם ישראל מחכה לתפילות שלך!

כל מה שאתה צריך לעשות זה:

או בטל: 02-3137000
שלוחה 2

שלח לנו שם וטלפון למייל:
ahavatisrael.b.n@gmail.com

הקדש ביום 15 דק' או יותר
לתפילה על אחדות בעם ישראל

אהבת ישראל אהבת חיים
החוברת שתעזור לך להתפלל
על עם ישראל

